

določeni panogi, torej čebelarjem, potem sploh ne bi smelo biti nikakršne dileme in bi v prihodnje lahko pričakovali celo več njihove iniciative in sodelovanja.

Čebelarji ne pridelujemo samo medu, povedano drugače, čebelarji bi lahko poleg medu pridelovali še veliko več drugih čebeljih pridelkov, na primer voska, propolisa, matičnega mlečka, cvetnega prahu in čebeljega strupa.

Prav po priporočilih Evropske unije naj bi se čebelarji več ukvarjali s pridelavo preostalih čebeljih pridelkov, poleg tega pa naj bi svojo ponudbo razširili tudi s preprostimi izdelki iz teh pridelkov, saj bi se na ta način povečale možnosti za njihovo preživetje. Glede na to torej tudi Evropska unija priznava splošen pomen čebelarstva, ki je predvsem v opravevanju, čebelji proizvodi pa so samo stranski produkt.

Projekt smernic, ki ga pripravlja ČZS, upošteva tudi ta priporočila Evropske unije. Čebelarje želimo usposobiti za upoštevanje dobrih higienskih navad pri pridobivanju vseh čebeljih pridelkov in tudi pri izdelavi enostavnih novih izdelkov iz čebeljih pridelkov, kot so na primer medica, krema s propolisom, propolis v kapljicah, med z dodatki itd.

V tem primeru se lahko delno zgledujemo po sosednji Avstriji, saj je tamkajšnji čebelarski zvezi že pred leti uspe-

lo izpolniti zahteve za legalno izdelavo in prodajo preprostih izdelkov iz čebeljih pridelkov. Poleg tega Avstrijska čebelarska zveza svojim članom pomaga tudi pri trženju. Tako je na primer organizirala izdelavo enotne lične embalaže za propolis v kapljicah, ki ga čebelarji prodajajo tako na domu kot na tržnicah in tudi v trgovski mreži, če se komu uspe prebiti vanjo. V uradnem glasilu avstrijskih čebelarjev "Bienenvater" lahko skoraj v vsaki številki preberemo vabilo na usposabljanje čebelarjev tudi na področju preostalih čebeljih pridelkov in novih izdelkov iz čebeljih pridelkov. Usposabljanje izvajajo tudi s sredstvi Evropske unije.

Sklep

Čebelarji moramo sami iskati dodatne možnosti. Naučiti se moramo uporabljati bogastva narave in njene zaklade v neokrnjeni kakovosti ponuditi porabnikom. Servis (Čebelarska zveza Slovenije, Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, Kmetijski inštitut Slovenije in druge strokovne institucije itd.) pa naj bi nam, seveda ob naših naporih, te cilje pomagal uresničiti. Zelo negativno bi vplivalo na slovensko čebelarstvo, če bi iskanje čebelarjev dodatnih možnosti ponudbe novih izdelkov onemogočili prestrogi predpisi.

Medovite rastline

Medovite rastline: pavlovnija

(*Paulownia tomentosa* (Thund.) Steud.)

MARTIN BAJC, univ. dipl. inž. gozdarstva

Pavlovnija je znana tudi kot kraljevska pavlovnija ali princesino drevo. To ime je dobila po ruski princesi Ani Pavlovni, hčerki ruskega carja Pavla I. Naravno je razširjena na Kitajskem in na Korejskem polotoku. V Evropo so jo prinesli v 19. stoletju. Ponekod raste podivjano, po večini pa je razširjena kot okrasno drevo. Tudi pri nas jo največkrat opazimo po vrtovih in parkih. Zelo lep primerek raste ob Moderni galeriji v Ljubljani.

S svojimi velikimi srčastimi, precej dlakavimi listi je zelo slikovito drevo. Deblo je ravno s sivkasto, gladko skorjo, ki v starosti le plitvo razpoka. Zanimivi so tudi njeni cvetovi, ki se pojavijo še pred olistanjem aprila in maja. So temno vijolične barve in rastejo v pokončnih grozdih. Plod je v obliki jajčaste, zašiljene, lepljive glavice, ki ostane na drevesu do pomladi. V njej so številna, do 2 mm dolga, krilata semena.

Pavlovnija – cvet

